

СЛУГИНЧЕ.

(Разказъ въ писма).

Писмо пето.

Отъ господарката Елисавета Лъвова до селото.

Изпращамъ ти, Маро, десетъ лева, — запла-
тата на твоята Янка, която ми слугува ето вече
цѣлъ мѣсецъ. Тя нѣма да живѣе повече у насъ.
Въ четвъртъкъ излѣзъ на станцията край вашето
село, за да я посрѣщнешъ и приберешъ. Не я
искамъ азъ вече, защото е пакостница и върши
чудновати работи. А при това е станала и скритна.
На нея вече не се довѣрявамъ. Боя се да ѝ дамъ
даже и тѣзи пари, затова ти ги изпращамъ чрѣзъ
пощата право на тебе.

Елисавета Лъвова.

Писмо шесто.

Отъ село до господарката.

Уважаема госпожо Е. Лъвова!

Простете ме за гдѣто Ви безпокоя. И вие,
и Янка ми писахте, че скоро Янка ще си дойде
у дома и че трѣбва да я посрѣщна на станцията
въ четвъртъкъ. Ето вече двѣ недѣли се изминаха,
а Янка я все нѣма. Какво се е случило съ нея?
Гдѣ е сега тя? Не се ли е загубила нѣкъдѣ?